

הדרכת גננות מפגש מספר 8

22.7.20

היה לנו תרגיל להסתכל על אירוע שהיה לנו קשה.

לכתוב את הרגש שהרגשנו

המחשבה שחשבנו

איזה תגובה הייתה לי.

כל אחת שיתפה את ההתבוננות שלה הרגשות שעלו היו תסכול, עצב, פחד, בהלה, חרדה, לחץ ומאמץ

הסתכלנו איך הרגש הוא ענייני והמחשבה חופרת.

דיברנו על החשיבות של הנשימה בין פעילות לפעילות כדי שנוכל לפעול ממוקם יותר נטראלי.

ראינו את הילדות כגן עדן וניסינו לאפיין את הילדות כשאנחנו מתארות את המושג גן עדן.

ראינו את התמימות וההתנסות הראשונית.

התחושה של הילד שהכל מותר

הסתכלנו על הדפוס שלדעתנו בגן עדן הכל חיובי וראינו איך חשוב לתת מקום לכל רגש שילד מרגיש ולא לנסות שתמיד הילד יהיה שמח. לתת מקום לרגשות של עצב, כעס, תסכול ולהבין שהם חלק מתפריט הרגשות.

בגן עדן הוא מנסה ללמוד את החוקים

הילד יודע שדואגים לו והוא לא צריך לדאוג לעצמו, פשוט חי.

הילד לאט מבין את הכוחות שלו, ראינו את הדוגמא כשהילדים מתחילים להגיד אחד לשני אתה... פיל, עכבר, פיפי, לדוגמא. הם מרגישים שיש להם כוח, כי הם אומרים והילד השני בוכה או נעלב.

סיפרתי שלאחרונה עם הילדים בני שלוש אני מתרגלת איתם במקום להגיד אתה להגיד אני, אז עושים סבב מה כל אחד, יש ילדים שאומרים את שמם אך אחרים אומרים שהם חיה או גיבור על...

דיברנו על הכבוד למקום השקט של הילד ולא להציף אותו במלל.

החשיבות של לא לכפות עליו ותמיד לתת לו בחירה בין שני דברים.

בקשר ליצירתיות לשים לב לא להגיד לו כל הזמן כל הכבוד, סתם. לשמור את המשפט לרגע שבאמת הילד הצליח במשהו שניסה כמה פעמים.

אותו הדבר בציור, לא להגיד לו יופי, אלה לתאר לו מה שאנו רואים, הצבעים שבהם הוא השתמש... כדי שלא יוצר מצב שהילד מצייר כדי לרצות אותי כגוננת.

ראינו את החשיבות של ההרגלים, איך זה מאפשר לילד לחיות יותר בטוח ולפעול בחופש בתוך החלונות של הסדר יום.

דיברנו שוב על החשיבות לא לנסות לעזור לילד כשאנחנו נסערות ולא ניטראליות.

פעם נוספת ראינו את החשיבות לתת לילד להביע כל רגש שהוא מרגיש גם חיובי וגם שלילי.

לפעם הבאה ביקשתי מהבנות לכתוב יום אחד או כמה ימים שירצו, כל מה שעשו במשך כל היום ולרשום ליד כל דבר רגש שהרגשתי ומחשבה שחשבתי.